

МАКІАВЕЛЛІЗМ ЯК СУТНІСТЬ ПОЛІТИЧНОГО МЕТОДУ

Макіавеллізм – це безумовна воля нічим себе не заморочувати і бачити розумність у реальності, – а не у «розумі», ще менш того у моралі.

Фрідріх Ніцше

У сучасному світі існує багато політичних теорій, які вплинули на розвиток політичної науки, деякі з них були застосовані на практиці і користуються увагою і досі. Одним з таких політичних учень, що власне відокремлює політику як науку від релігії і моралі, є вчення Нікколо Макіавеллі.

Саме доктрина цього відомого флорентійського мислителя XIV століття дала життя терміну «макіавеллізм» як типу поведінки людини в політиці, яка використовує будь-які засоби для досягнення своїх цілей. «Макіавеллізм» формувався і видозмінювався на основі окремих положень з творів Нікколо Макіавеллі, їх тлумачень, наступних напластувань ідей багатьох мислителів на його вчення, а також під впливом на політичну думку конкретної політики держав у різні періоди історії. Термін «макіавеллізм» отримав широкий вжиток. Сучасні західні дослідники дають декілька визначень макіавеллізму:

1) це тип діяльності, який припускає будь-які засоби заради досягнення поставленої мети – грубе на-

3) твердження про особливу роль у політиці фактору сили, чи отождолення політики з боротьбою за силу (владу, могутність);

4) положення про роздільність політики і моралі і, звідси виправдання в політиці формули «мета виправдовує (будь-які) засоби».

Також існує і психологічне розуміння макіавеллізму. Макіавеллізмом західні психологи називають схильність людини маніпулювати іншими людьми в міжособистісних стосунках. Мова йде про такі випадки, коли суб'єкт приховує свої істинні наміри, разом з тим за допомогою помилкових, відволікаючих маневрів він досягає того, щоб партнер, сам того не усвідомлюючи, змінив свої початкові цілі. Макіавеллізм як особистісна характеристика в цілому відображає невіру суб'єкта в те, що більшості людей можна довіряти, що вони альтруїстичні, незалежні, володіють сильною волею. Таке розуміння цього терміну часто застосовується в політиці для характеристики політичних лідерів.

Американські дослідники розробили коефіцієнт виміру макіавеллізму, який базується на таких показниках як:

- 1) слабка роль емоцій в міжособистісних стосунках;
- 2) неповага до конвенційної моралі;
- 3) відсутність ідеологічних переконань;
- 4) насолода від маніпулювання іншими людьми.

Найбільш сприяють таким проявам умови, коли

Жити нужно так, как если бы пришествие Христа ожидалось сегодня вечером.

Джимми Картер

політик має відносну свободу дій в певній сфері (наприклад, якщо він очолює відомство, яке володіє певним рівнем автономії в державному апараті.) З іншого боку, макіавеллізм процвітає у сфері, яка породжена тираністськими, абсолютистськими і тоталітарними режимами.

2) ім'я дане в політиці, яке означає безпринципність, готовність використати будь-які прийоми і засоби дії заради певної мети.

Розрізняють ще практичний макіавеллізм (це певні методи політичної діяльності) і теоретичний макіавеллізм (певну систему політичних суджень, які присутні у багатьох політологів).

Так, прийнято вважати, що в практичній політиці макіавеллізм проявляється у вигляді путчистських методів захоплення влади, антидемократичних форм правління, диктатури особою влади, терору, масових репресій і геноциду, мілітаризації, авантюристської зовнішньої політики, експансіонізму, таємних зговорів, віроломних порушень міжнародних договорів, обману союзників, хитрості, політичного лицемірства і цинізму і т.д. Політика макіавеллізму – основа і сфера для народження теоретичного макіавеллізму, який являє собою ідеологічну апологію подібної політики.

У макіавеллізмі як сукупності поглядів можна виділити в якості основних такі ідеї:

1) положення про непостійність і недосконалість людської природи, яка домінуючим чином впливає на характер і динаміку політичного життя суспільства (ідея про загальну корупцію);

2) думка про те, що держава з її інтересами являє собою самоціль;

політик має відносну свободу дій в певній сфері (наприклад, якщо він очолює відомство, яке володіє певним рівнем автономії в державному апараті.) З іншого боку, макіавеллізм процвітає у сфері, яка породжена тираністськими, абсолютистськими і тоталітарними режимами.

В політиці в теоретичному відношенні поняття «макіавеллізм» пов'язане з проблемою співвідношення політики і моралі, мети та засобів. У сфері моралі виконання обов'язку означає відповідність політики визначенню у ідеалі вищим критеріям моралі. Обов'язок у політиці – отримання бажаних результатів. Тому будь-який політик опиняється перед дилемою Макіавеллі: або здійснення політичного обов'язку, тобто досягнення політичних цілей будь-якими засобами або дотримання обов'язку моральною ціною політичних результатів. Інакше кажучи, допускається, що ці результати можуть бути отримані неморальними прийомами (цю думку Макіавеллі обумовлював необхідність влади забезпечувати порядок у суспільстві і вирішувати політичні завдання).

Отже, Макіавеллізм – це установка на цілераціональне пояснення чи дію, це указ на політтехнологічний прийом. Макіавеллізм є віра в науку політики, першим правилом якої є чітке визначення національного інтересу і отримання користі. Прийоми політичного макіавеллізму розроблялися і розробляються заради вищої цілевідповідності. Але слід пам'ятати, що алгебра політичної цілевідповідності мертва і не-

ГРОМАДЯНСЬКИЙ ПОРТАЛ «ПОСТУПУ»
WWW.POSTUP.ORG.UA

Новини «Поступу»

• 27 червня (середа) в офісі організації пройшло обговорення поточних питань діяльності «Поступу», а саме концепції розвитку Юридичної служби та формату проведення заходів по середах.

• 4 липня (середа 19-00) в офісі організації повинно відбутись (заплановане на 27 червня) підбиття підсумків Загальних зборів «Поступу» та формування планів для виконання нових завдань громадської організації «Поступ». Запрошуються всі бажаючі.

ГО «ПОСТУП» З НАЙКРАЩИМИ
ПОБАЖАННЯМИ ВІТАЄ

3 днем народження

Гвоздецьку-Рудиченку Юлію Михайлівну (1 липня)

3 народженням сина (29 червня)

Івахненко Лідію Анатолівну та Когуту Романа Ярославовича

вірна у відриві від цілей, інтересів і устремлень (у тому числі і моральних).

Розглядаючи побіжно усе ХХ століття, можна констатувати, що макіавеллізм як аморалізм у політиці, підчас у самій неприкритій формі, використовувався і продовжує використовуватися більшістю державних діячів планети. Політика геноциду, економічні і інформаційні війни, удосконалення методів ведення PR-кампаній, придушення свободи слова, демагогія і використання подвійних стандартів – далеко не повний список засобів неомакіавеллізму на терені тисячоліть.

Політичні події останніх років в Україні яскраво свідчать про те, що і у нашій країні вульгаризовані ідеї Макіавеллі живуть і перемагають. Складається так, на наш погляд, не в останню чергу, тому, що макіавеллізм – самий доступний і простий спосіб утриматися при владі для особистостей, чия політична культура формувалася в епоху тоталітаризму. І які не допускають і думки про те, що у ній можуть існувати такі поняття, як совість, відповідальність, честь. Всі активні учасники політичного процесу в Україні власні інтереси видають за загальнонаціональні, використовуючи при цьому методи і прийоми макіавеллізму. Що, на жаль демонструє неспроможність українського політикуму перейматись загальним благом, а не власними інтересами. Ми віримо, що це станеться у майбутньому. І в цьому не остання роль належатиме нам, членам громадської організації «Поступ», одним із важливих завдань якої є відновлення і підтримка моральних, духовних і патріотичних цінностей, що в подальшій перспективі унеможливить використання будь-яких аморальних засобів у політиці та в інших сферах людського буття.

Юлія Соловйова,
член Виконкому «Поступу»,
представник Політичного центру

ЦЕРКОВНЫЕ ТАИНСТВА

Появление этого материала в нашей газете неслучайно. Одной из пяти главных поступовских целей есть Восстановление и поддержание в обществе приоритета моральных, духовных и патристических ценностей.

А составляющей этих духовных ценностей есть церковные таинства, то есть понимание каждым гражданином их сути. Поэтому, начиная выполнение недавно принятой Поступовской программы «В единении – сила!» речь в статье пойдет о Церковных таинствах.

Многие о них слышали, некоторые с ними сталкивались. Думаю, данный материал будет интересен, как тем, кто знает, что это такое, так и тем, кто не знает. Сейчас стало популярным обращаться в храмы к священнослужителям просить их совершить то или иное действие, необходимое нам для духовной жизни, духовной поддержки. Часто я вижу, как люди стоят и смотрят на священнослужителя с недоумением и непониманием, что происходит. Вот чтобы снять такое недоумение, и подготовлен цикл статей для ознакомления и снятия подобного рода вопросов.

Церковные Таинства можно разделить на: крещение, миропомазание, елеосвящение, таинство брака, таинство евхаристии, таинство священства, таинство покаяния. Но это только условно.

Данные действия мы, верующие, называем так не потому, что не знаем, как совершить тот или иной обряд и не потому, что не знаем Кто ниспускает свою Благодать на нас через таинство, а потому, что не знаем как именно происходит этот процесс. Иными словами, мы знаем, что если во время обряда священник молится и просит освятить вино и хлеб, то это происходит; а вот механизма происхождения мы не знаем.

Таинство крещения

Что бы быть последовательным начну с начала, т.е. с первого таинства, с которым сталкивается человек, попадая в храм и лоно Церкви. Это таинство Крещения. Если кто-то читал Евангелие, тот знает, что это, пожалуй, самое первое таинство Новозаветной Церкви и сам Иисус Христос прошел через него, приняв его от Иоанна Крестителя, последнего ветхозаветного пророка и Предтечи. После, посылая своих Апостолов по свету, Иисус дает «формулу» совершения данного таинства «Итак, идите, научите все народы, крестя их во имя Отца и Сына и Святаго Духа, уча их соблюдать все, что Я повелел вам; и вот, Я с вами во все дни до скончания века» (Мф. 28, 19-20). Важность данного таинства для человека так же находим в Новом завете «Если кто не родится от воды и Духа, не может войти в Царствие Божие. Рожденное от плоти есть плоть, а рожденное от Духа есть дух. Не удивляйся тому, что я сказал тебе: должно вам родиться свыше» (Ин. 3, 5-7). И сегодня, совершая таинство крещения, священник говорит эти же слова.

Христиане искренне верят, что после совершения сего таинства, все прошлые грехи смыываются, и человек выходит как бы чистым от всего. Во времена первых христиан, даже существовал обычай принимать крещение

перед самой смертью. Но такая практика не прижилась в церковной жизни как имеющая ряд неудобств. И правда, кто знает дату и время своей смерти? Как можно быть христианином и при этом некрещеным?

У носителей древней христианской традиции (Православные, католики, униаты) принято крестить детей еще младенцами (обычно на 40-й день). Современные псевдохристианские движения, в том числе и протестанты, против такого обычая. И, правда, ну чем не аргумент, что нельзя решать все за ребенка, он сам должен вырасти, ознакомиться с верой, принять ее и самостоятельно принять решение о крещении или отторгнуть его. Трудно спорить с такой логикой. Если бы не одно «НО». Если рассматривать Церковь, как социальный институт или общественную организацию, то тогда и впрямь ребенку нужно предоставить свободу выбора.

Вот тут то мы и сталкиваемся с тем, что Церковь не есть только социальный институт, а вера не есть только «опиум народа» как говорил К. Маркс. Да, да, я не опечтался. Предлог «для» появился с подачи коммунистов и нужен был для борьбы с враждебным классом священнослужителей. А К.Маркс имел в виду лекарство. В то время не было обезболивающих препаратов химически синтезированных, из обезболивающих был общепотребляемым опиум. Вот и имелось ввиду, что религия – это лекарство общества, ее антибиотик и анестетик.

Я не зря завел разговор о лекарствах. Первые христиане и последователи старой традиции, знали и говорили, что крещение это то лекарство, та первая прививка, которую Бог дает людям. В данном случае это прививка духовная, помогающая человеку бороться с грехом. Ведь грех это тот же вирус. Вдумайтесь: чем больше человек делает плохого, тем тяжелей ему делать хорошее. Так что же получается, не будем давать ребенку прививку, пока не вырастет, не закончит медицинский институт, не разберется с составом прививки и только тогда ее получит, если доживет? Садизм, по-моему. Так что не стоит обижаться на родителей, которые, не спросив вашего согласия, отнесли вас в храм и крестили. А для того, что бы ребенок вырос и разобрался в своей вере (или вере родителей), священник и назначает крестного отца и мать, которые дают обещание помочь биологическим родителям вырастить, воспитать и духовно развить малыша. Правда, за частую, крестные почему-то забывают про свои обещания.

Думаю, возникнут вопросы и практического содержания, постараюсь сразу и на них дать ответы. Первый вопрос, который часто задают, что будет, если не принять крещения. Во-первых, после смерти некрещеного человека, его не будут отпевать в церкви, и священник не даст отпуста душе. Во-вторых, некрещеный человек не войдет в Царствие Божие, что уже было описано в начале статьи. Второй вопрос, который задают, о практических или материальных проявлениях данного таинства в повседневной жизни. Ответу и на это. Сейчас слишком много развелось всякого рода экстрасенсов, магов, ведьм, колдуний и почему-то в «наддате» поколении, ну и т.д. Не секрет, что большая часть из них шарлатаны, но попадают и мастера своего дела, которые стараются «вылечить», «исцелить» или наоборот наслать порчу или научным языком пробить дыру в вашей энергетической ауре. Жуткие вещи. И у них это получается. У крещеных людей в таком случае есть свой иммунитет. И с такими

ИНФОРМАЦИОННОЕ СООБЩЕНИЕ О СОСТОЯВШЕМСЯ 25 ИЮНЯ 2007 ГОДА ОЧЕРЕДНОМ ЗАСЕДАНИИ ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА ОО "ПОСТУП" (№13)

На заседании присутствовало 22 члена Исполкома из 27 (при кворуме 14).

Отсутствовали по объективным обстоятельствам: Ткаченко И., Клименко Н., Кравченя М. и Гончарук О. Без пояснения причин отсутствовал Косарев В. Секретарь заседания: Зубишен Р. Ведущий заседания: Твердохлеб М.

На заседании Исполкома:

1. Была проведена рабочая встреча с представителями центрального штаба БЮТа (Гонским В. и Листопадом Ю.) по вопросам налаживания сотрудничества. Для организации системной работы со стороны Поступа была создана рабочая группа в составе четырех человек: Когут Р. (координатор), Шестаченко С., Соловьева Ю. и Шевченко В.
2. Были рассмотрены основные итоги прошедшего Общего собрания ОО «Поступ». Было решено, что окончательное решение по членам организации, которые нарушили третий пункт обязательного Минимального участия будет принято на заседании Совета организации (2 июля 2007 года.).
3. Было решено, что на следующем плановом заседании Исполкома будут рассмотрены конкретные практические шаги по началу выполнения общественной организацией «Поступ» новой программы «В единении – сила!».

Следующее заседание Исполкома запланировано на понедельник 9 июля 2007 года.

**СИЛЬНАЯ ЛИЧНОСТЬ – СИЛЬНАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ
– СИЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВО!**

людьми чародей справиться куда сложнее. Литературы на эту тему существует масса, я не буду ее всю пересказывать, опишу только пару интереснейших случаев.

К одному из профессоров богословия после общественной лекции в гражданском университете подходит молодой человек и просит совета как бы ему «раскреститься». Как выяснилось, парень увлекается сатанизмом и ему, крещенному в детстве, не удастся добиться «успехов» т.к. крещение мешают. К счастью, обратного обряда нет. Профессор, в шутку посоветовал написать заявление на имя Патриарха.

Второй случай. Девятнадцатый век, идет война с колонистами с туземцами и один взятый в плен туземец рассказывает колонизатору про своего шамана, какой тот сильный, могучий, что он мол, может на целую деревню навести порчу, и ее жители вымрут. Колонизатор спросил туземца, почему же те воюют с помощью копий и стрел, если у них есть такой могучий шаман. На что ему туземец ответил: «Вы все крещенные, вас духи не берут».

А аналогии в связи с последним высказыванием у каждого свои.

Иван Савченко,
координатор Религиозного центра «Поступа»

ЯКЩО ПІСЛЯ ПРОЧИТАНОГО ВАМ ЩОСЬ СПОДОБАЛОСЬ, РОЗКАЖІТЬ ПРО ЦЕ ДРУЗЬЯМ; ЯКЩО НІ – ПОВІДОМТЕ НАС!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ

ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕХУ

ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 200_ РОКУ
ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ

БАНК ОДЕРЖУВАЧА

ЗФ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК», м. КИЇВ
МФО 322595

ОДЕРЖУВАЧ

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»
КОД ЄДРПОУ 26089233

РАХУНОК №

2600822012522